

Salaspils 1. vidusskolas avīze
Nr. 161, Februāris 2026

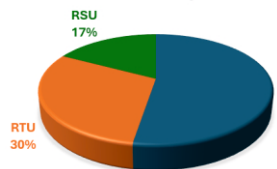

STUDIJU IZVĒLE LATVIJAS UNIVERSITĀTĒ!

Salaspils 1.vidusskola 19. februārī pasākumā "Skolu balva 2025" saņēma no Latvijas Universitātes Cildinājuma rakstu par nozīmīgu ieguldījumu studentu saimes kuplināšanā.

ABSOLVENTU VISVAIRĀK IZVĒLĒTĀS AUGSTĀKĀS IZGLĪTĪBAS IESTĀDES (2021.-2025.G.)

lēni tālākajai izglītībai. Akadēmiskā izglītība ir būtisks priekšnoteikums, lai pieteiktu sevi darba tirgū. Paldies pedagogu profesionalitātei un mērķtiecīgajam darbam, iedrošinot jauniešus turpināt izglītību augstskolā un domāt par savu nākotni plašāk.

TIE NAV JOKI - ĒNU DIENA JAU 1. APRĪLĪ!!!

2025.gadā Salaspils 1.vidusskola ierindojās 4.vietā starp aktīvākajām Latvijas skolām.

Ar 27.februāri sākas pieteikšanās sev vēlamajai Ēnu dienas vakancei uz Ēnu dienu 2026, kas norisināsies 1. aprīlī. Līdz tam skolēniem tiek dotas trīs kārtas + garantētā iespēja pieteikties ēnot sevis izvēlēto profesiju, realitātē maksimāli iepazīstot konkrētās profesijas darba vidi, uzdodot sev interesējošos jautājumus savai Ēnai.

SEKO LĪDZI,
NENOKAVE SAVU
PIETEIKŠANOS UN
KĻŪSTI PAR ĒNU!!!

PIESAKIES UN KĻŪSTI PAR ĒNU!

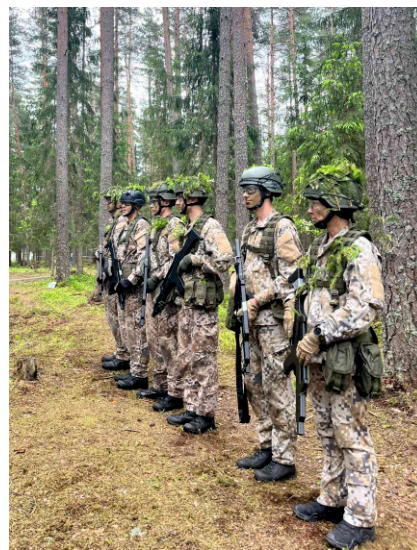

SLAVA UKRAINAI!

BŪT PAR JAUNSARGU- LEPNUMS, GODS UN ATBILDĪBA!

Vai esi kādreiz redzējis jauniešus formastērpos un brīnījies, kāpēc tā? Visticamāk, tie ir jaunsargi. Šobrīd Latvijā ir ap 10 000 jauniešu vecumā no 10 līdz 21 gadam, kas sevi dēvē par jaunsargu.

Jaunsardze ir brīvprātīgs pulciņš ar militāro novirzienu. Ja plāno savu karjeru veidot militārajā vai aizsardzības jomā, tad noteikti jaunsardze ir īstā vieta, kur to sākt, jo te tu iegūsi neaizmirstamu pieredzi un spēsi saprast, vai tas tiešām ir kas tāds, ar ko vēlētos nodarboties turpmāk. Manuprāt, būt par jaunsargu ir gan aizraujoša, gan godprātīga nodarbe, vienmēr var labi pavadīt laiku zinošā, izpalīdzīgā un jaukā kompānijā. Lai gan lielākoties nodarbības norisinās kabinetā, uzkrātās zināšanas vēlāk tiek pielietotas pārgājienos, nometnēs un nodarbībās dabā. Jaunsargs vari apgūt, kā pareizi sniegt pirmo palīdzību, kā orientēties dabā, izmantojot karti un kompasu, kā rīkoties atbildīgi ārkārtas situācijās un, protams, daudz ko citu.

Ik pa laikam dodamies pārbaudīt savas uzkrātās zināšanas mežā, paliekot tur pa nakti. Pēc dažu kilometru orientēšanās dabā mēs ierodamies vietā, kur pārlaidīsim nakti. Tā kā gulēšana notiek zem klajas debess, lai no rīta nepamostos izmirkusi līdz kaulam, ceļam pončo - nelielas teltenes, kas paredzētas vienam cilvēkam. Pēc gulvietas ierīkošanas visi kārtīgi paēd vakariņas, lai atjaunotu spēkus un varētu no rīta turpināt ceļu. Kārtīgi izgulējušies svaigā gaisā, paēd brokastis un rūpīgi satīra apkārtni - lai aiz jaunsargiem nepaliktu atkritumi. Otrajā dienā notiek pēdējās apmācības, tad visi dodas mājup. Taču ir arī orientēšanās sacensības, kur nelielās grupiņās sacenšas gan laika ziņā, gan uzdevumu izpildes un zināšanu ziņā.

Turpinājums 2. lpp ->

FEBRUĀRA ATZIŅA...

Nekad nepadodies. Ja ar vienu pieeju neiet, mēģini citu.

/Tomass Edisons/

Būt par jaunsargu, tas ir gods! Ar lepnumu sirdī pierādīt, ka tev rūp zeme un tauta, kas tajā dzīvo. Būt par jaunsargu nozīmē piedalīšanos un aktivitāti valstij svarīgos pasākumos un dienās. Augsim Latvijai!

Matīss Začs 9.a

AKTĪVI DARBOJAS SKOLOTĀJA NADEŽDA JEVSEJEVA

Angļu valoda integrēti ar teātra mākslu, interesanti, vai nē? Mūsu skolā tas ir pilnīgi iespējams. Janvārī 5. klasēm norisinājās projekts TikTok eksperimenti, par kuru skolēni (it īpaši meitenes) bija sajusmā! Nav noslēpums, ka deja ir teātra mākslas paveids, caur kuru mēs mācāmies ieklausīties savā ķermenī, jūtās, emocijās, ritmā, soļos. 5. klašu skolēni ir fantastiski un radoši! Dejošana un dziedāšana ir pirmie soļi, kurus ieteicams spert ceļā uz teātra mākslas apguvi.

Skolotāja Nadežda Jevsejeva

BURTOŠANAS KONKURSS

06.02. skolā 5. klasēm norisinājās burtošanas konkursa Spelling Bee 1. kārtā. Kopumā piedalījās 8 skolēni, visi centās un parādīja savas lieliskās angļu valodas zināšanas un prasmes. Paldies, mīlie skolēni! Jūs visi esat THE BEST! Novadu kārtā Jaunmārupes pamatskolā tika izvirzīti 2 skolēni: Madara Skujeniece no 5. b un Ernests

Koršuns no 5.a. Apsveicam un turam īkšķus!

Konkursu organizēja un informāciju sagatavoja angļu valodas skolotāja Nadežda Jevsejeva.

«KiVa» AKTĪVA ARĪ ANGLŪ VALODAS STUNDĀS

1. vidusskolā programma "KiVa" darbojas arī angļu valodas stundās. Februārī 6. klašu skolēni aktīvi strādāja pie projekta "Cyberbullying: cases and advice." Skolēni, strādājot grupās, veidoja plakātus, meklēja internetā reālās dzīves kiberņirgāšanas gadījumus, kā arī apsprieda un piedāvāja visdažādākos risinājumus tam, kā reaģēt un ko darīt situācijās, kad kāds apsmej vai aplamā tiešsaistē, it īpaši sociālajos tīklos. Bija arī izveidotas visdažādākās diagrammas par kiberbulingu dažādās valstīs un vairākās platformās. Visi ir laipni aicināti apskatīties plakātus un iepazīties ar informāciju Lauku ielas garajā gaitenī. Neesam upuri, esam cilvēki!

Foto autors un informācijas sagatavotāja angļu valodas skolotāja **Nadežda Jevsejeva**.

“Internets ir VISIEM draugs – UZMANIES, lai nekļūst DRAUDS!”

10.februārī vairāk nekā 160 valstīs visā pasaulē tika atzīmēta Drošāka interneta diena. Arī mūsu skolas dalība tika iekļauta Drošāka interneta centra kartē.

Uz Drošāka interneta nodarbību “Internets ir VISIEM draugs – UZMANIES, lai nekļūst DRAUDS!” pieteicās un apmeklēja 11 klases!

Nodarbības laikā skolēni:

- uzzināja, kāpēc sociālajos tīklos profilu drīkst veidot tikai no 13 gadu vecuma;
- pārrunāja, ka internetā pieejamais saturs ir no izglītojoša un noderīga līdz maldinošam un pat bīstamam;
- noskaidroja, kā rīkoties, ja ir pamanīti vai saņemti aizskaroši komentāri, bildes un video;
- saprata, kāpēc ir svarīgi nebūt vienaldzīgam, bet ziņot par kaitīgu, vecumam neatbilstošu saturu;
- uzzināja, ka internets neko neaizmirst – pat tad, ja pats esi izdzēsis bildes un video, kāds cits to jau var būt saglabājis savā ierīcē vai pārfotografējis.

Skolēni aktīvi diskutēja un labprāt dalījās savā un vecāku pieredzē, pierādot, ka digitālā pratība sākas jau no mazotnes.

Nodarbības noslēgumā tika izkrāsoti karodziņi, kurus skolēni varēja izvietot savā klasē kā atgādinājumu par drošu uzvedību internetā.

Atceramies!

Aizliegumi bērņus nepasargā. Ja aizliedz vienu aplikāciju, viņi atradīs citu.

Vienīgais, kas strādā – mācēt kritiski izvērtēt saņemto informāciju un atpazīt sarkanos karogus.

Rakstu sagatavoja bibliotekāre **Evita**

LASĪŠANA NAV TIKAI IZKLAIDE

Ir noslēgusies lasītveicināšanas programma "BJVŽ 2025". Mūsu skolas 46 lasīšanas eksperti ir izlasījuši kolekciju un aizpildījuši izvērtēšanas anketu.

Lasīšana nav tikai izklaide – tā ir svarīga dažādu prasmju attīstībai. Regulāra lasīšana bagātina valodu, uzlabo koncentrēšanos, paplašina pasaules redzējumu un attīsta empātiju. Katra izlasītā grāmata ir ieguldījums

skolēna nākotnē, palīdzot viņiem gūt panākumus ne tikai mācībās, bet arī dzīvē.

No sirds priecājos, ka mūsu skolā ir daudz lasītgribētāju, pagājušajā gadā skolēni ir izlasījuši 5285 daiļliteratūras grāmatas, kas ir par 776 grāmatām vairāk nekā iepriekšējā gadā.

Sirsniņš paldies visiem skolotājiem, kuri rosina skolēnus lasīt, veicina viņu interesi par grāmatām, arī paši aktīvi piedalās lasītveicināšanas programmā.

Īpaši paldies skolotājām:

- ✓ Ilzei Bogdanei,
- ✓ Ivetai Valdmanei,
- ✓ Ingai Jansonei,
- ✓ Anitai Voras,
- ✓ Līvai Andersonei.
- ✓ Kristiānai Reinholcei un viņas lasīšanas pulciņa bērniem

Gaidīsim jauno "BJVŽ 2026" kolekciju un uz tikšanos skolas bibliotēkā!

Bibliotēkāre **Evita**

100 DIENAS SKOLĀ

Mēs katrs, visticamāk, atceramies savu pirmo dienu skolā. Vai kāds atceras savu simto? Mūsu skolas pirmklasnieki atceras gan, jo 16. februārī tika atzīmētas viņu 100 dienas skolā.

Bērni izgatavoja brilles un pildīja dažādus uzdevumus ar skaitli simts. Piemēram, vai 100 sekundēs māc nostāvēt uz vienas kājas. Bija svētku cienasts un dekorācijas, par ko pirmklasnieki bija priecīgi.

Skolēni no 1. e klases stāstīja, ka šīs 100 dienas ir bijušas

jautras. Ir iegūti daudzi jauni draugi un apgūtas jaunas zināšanas. Uz jautājumu, kas ir bijis foršākais skolā, daži saka, ka matemātika vai sports. Kādam vislabāk patīk pusdienas. Lielākā daļa bērnu saka, ka patīk iet uz skolu, bet, protams, ir arī daži, kuri saka, ka "tā ne visai".

Zinu, ka visi ir kļuvuši par 100 dienām gudrāki, drosmīgāki un zinātkārāki! Lai katra nākamā diena sko-

las gaitenēs atnes tikpat daudz prieka un jaunu atklājumu!

Dārta Novika 11.b

DIVAS INTERVIJAS PAR VIENU SPORTU – KARATĒ

Karatē ir viens no pazīstamākajiem cīņas sporta veidiem pasaulē – tas radies Japānā, Okinavas salā, kur vietējā cīņas māksla sajaucās ar ķīniešu kungfu ietekmēm. Tā attīstījās īpaši tāpēc, ka ieroču nēsāšana bija ierobežota un cilvēkiem vajadzēja efektīvu paš aizsardzību bez ieročiem. Vēlāk Japānā karatē tika attīstīta kā disciplīna un sports. Šī informācija balstīta uz mūsu skolas skolnieču, kas trenējas karatē, stāstīto. Lai labāk izprastu, ko nozīmē trenēties karatē, es intervēju divas mūsu skolas skolnieces - Žozefīni Zaltāni no 6. e klases un Madaru Upenieci no 10. b klases, kuras katra pārstāv atšķirīgu karatē veidu un var lepoties ar augstiem sasniegumiem un godalgotām vietām sacensībās.

Vai ir dažādas karatē jomas/veidi un kādi?

Žozefīne: Jā, pamatā ir divu veidu karatē novirzieni, kas pēc būtības ir ļoti atšķirīgi. Viens ir Olimpiskais karatē, kas ir vairāk orientēts uz ātrumu, precizitāti un punktu sistēmu. Cīņās uzvar tas, kurš trāpa kontrolētus sitienus. Te svarīga ir reakcija un tehnika, kontakts starp sportistiem ir ierobežots, lai izvairītos no traumām. Šajā karatē veidā tiek lietoti dažāda veida aizsargi. Otrs veids, ko pārstāvu arī es, saucas pilna kontakta karatē jeb Kyokushin karatē veids.

Madara Upeniece

Žozefīne Zaltāne

Turpinājums no 4. lpp ->

Tas ir slavens ar spēcīgiem sitieniem un pilna kontakta cīņām. Sacensībās ir atļauts sist ar kājām un rokām pa ķermeni, kas var nodarīt pretiniekam kaitējumu. Šis karatē veids uzsver izturību, spēku un reālu cīņas pieredzi.

Madara: Karatē ir vairāki stili, kas atšķiras ar bāzes tehniku un cīņām, tomēr katrs stils var tikt iedalīts 3 daļās, kas ir: kihon, kata, kumite.

Cik ilgi Tu jau trenējies karatē?

Žozefīne: Kopumā ar karatē es nodarbojos nedaudz vairāk nekā 4 gadus.

Madara: Sāku nodarboties bērnudārzā no 5 gadu vecuma, jau gandrīz 12 gadus.

Kā iedala karatē grupas (pēc vecuma vai prasmēm)?

Žozefīne: Karatē prasmes vai līmeņus iedala pēc jostām, katra josta apzīmē konkrētu līmeni, ko var iegūt, kārtojot eksāmenu reizi gadā, reizē ar to sasniedzot augstus rezultātus vismaz 10 pasaules līmeņa sacensībās ik gadu. Man ir zilā josta ar dzelteno svītru, kas atbilst 7 kyu, kas liecina par diezgan augstu līmeni šajā sporta veidā. Varētu teikt, ka tas ir gandrīz pusceļš līdz melnajai jostai.

Madara: Treniņi notiek pēc vecuma grupām, arī sacensībās dalījums ir pēc vecuma. Bet bērni ar lielākām prasmēm mēdz trenēties pie vecākās grupas.

Kā notiek Tavs parastais treniņu process? Cik bieži Tu trenējies?

Žozefīne: Ņemot vērā, ka esmu viena no top izlases sportistiem, treniņu grafiks man ir diezgan intensīvs. Sezonā, kas ir no septembra līdz jūnijam, man ir regulāri treniņi 6 reizes nedēļā, katrs treniņš ilgst 2 stundas. Darba dienās ir tehniskie treniņi, savukārt, sestdienās ir sparinga treniņi. Vasaras sezonā treniņi notiek 5 reizes nedēļā, no kurām divas dienas mēs skrienam 10 km garas distances.

Madara: Trenējos katru dienu. Treniņi atšķiras pēc to veida: kata, kumite, fiziskais. Katrā treniņā ir iesildīšanās, galvenā daļa un stiepšanās.

Kurš no Taviem sasniegumiem karatē Tev pašai šķiet visnozīmīgākais?

Žozefīne: Tādi ir trīs. Uzvara pasaules čempionātā Polijā 2024. gadā. Man bija samērā daudz pretinieku, kopumā 5 smagas cīņas, bet rezultātā čempiones tituls savā vecuma un svara kategorijā. Otrs čempionāts Dubaijā 2025. gadā. Bija ļoti daudz sportistu no valstīm, kur pilna kontakta karatē tiek mācīts jau no bērnības, cīņas bija smagas un ilgas, ar papildus laikiem, bet rezultātā ieguvi 1.vietu. Raudāju no prieka. Un 3. čempionāts Salaspilī, ko organizēja mūsu klubs "Karatē Skola". Pēdējā cīņā ar Kazahstānas sportisti jau biju bez spēka un gandrīz padevos, bet mans gars tomēr bija spēcīgāks, un tas rezultējās ar 1. vietu.

Madara: Ziemeļvalstu čempionāts - 1. vieta 2025. gadā; Latvijas čempionāts - 1. vieta 2025. gadā. Esmu Latvijas valsts izlases sportiste.

Vai ir grūti apvienot skolu ar intensīviem treniņiem un sacensībām?

Žozefīne: Ir grūti, sezonas laikā kavējumu ir daudz, bet ar vecāku atbalstu skolas lietās es līdz šim esmu tikusi galā samērā veiksmīgi.

Madara: Dažreiz jā. Braucieni uz sacensībām ārzemēs bieži liek kavēt skolas dienas. Tomēr skolotāji ir saprotoši un izpalīdzīgi, vienmēr ātri nokārtoju iekavēto.

Vai pirms sacensībām Tu izjūti satraukumu? Kā Tu ar to tiec galā?

Žozefīne: Es sāku izjust satraukumu sacensību dienā, jo līdz tam man nav laika par to domāt. Pirms došanās uz sacensību

laukuma (tatami) mani nomierina dziļa elpošana un iesilde, ko veicu pati individuāli. Bet apmēram 10 minūtes pirms izešanas mani nomierina un iedrošina mans treneris, kurš vienmēr ir blakus sacensību dienā un atbalsta mani visas cīņas laikā.

Madara: Vairs nē. Kādreiz bija satraukums, bet, bieži braucot uz sacensībām, tas ir mazinājies.

Vai Tev ir, kādi nākotnes mērķi karatē?

Žozefīne: Pagaidām mani mērķi ir tuvākai nākotnei, uzvaras noteiktās sacensībās.

Madara: Tuvākajos plānos ir nokārtot melno jostu un turpināt būt valsts izlases sastāvā.

Vai Tev ir arī citas aizraušanās un kādas?

Žozefīne: Jā, mana aizraušanās ir zirgi. Paralēli es nodarbojos ar jāšanas sportu. Mums ģimenē ir zirgs Nero, kuru apciemoju savā brīvajā laikā. Ik pa laikam piedalos arī jāšanas sacensībās.

Madara: Interesē mūzika, esmu pabeigusi mūzikas skolu, spēlēju akordeonu un ģitāru, dziedu skolas popgrupā.

Ko Tu ieteiktu citiem bērniem, kuri domā sākt nodarboties ar karatē?

Žozefīne: Ja gribi būt čempions, tad noteikti jāsāk ar pirmo treniņu. Tas nebūs viegli, bet tas būs tā vērts!

Madara: Nebaidīties un darīt to, kas pašiem patīk!

Kaut arī Žozefīnes un Madaras pārstāvētie karatē virzieni atšķiras, abas skolnieces pierāda, ka svarīgākais ir mērķtiecība un aizrautība. Paldies viņām par laiku un atsaucību, sniedzot interviju un palīdzot mums iepazīt karatē daudzveidību. Novēlam izturību, jaunas uzvaras un sasniegt savus izvirzītos mērķus!

Renģe Miermīlīgais

IEPAZĪSIM SKOLAS KABINETUS BIOĻĢIJAS KABINETA BRĪNUMI

Šis kabinets noteikti ir īstais, ja vēlies izprast dabas procesus. Ienākot bioloģijas kabinetā, kreisajā pusē ir tik daudz dažādu interesantu un izglītojošu priekšmetu, bez kuriem izprast

bioloģiskos procesus būtu grūti. Pats pirmais noteikti acīs krīt skaists, brūns ūpis. Neuztraucies, tas ņer tikai peles un mazus dzīvnieciņus. Šī kolekcija ir pārpilna ar kauliem, ir pat brieža rags un neliels cilvēka skeletiņa paraudzīņš.

Protams, bioloģija ir daudz sīkāka un smalkāka par lieliem kauliem, tādēļ, lai izpētītu arī mazākās dzīvās radībiņas, būs jāizmanto kāds no mikroskopiem. Klases aizmugurē, uz skapjiem ir trīs galvas, kas attēlo evolūcijas procesu cilvēces attīstībā. Sežot tuvāk klases priekšai, redzams motivējošs plakātiņš, kas atspoguļo tavu gri-

basspēku un to, cik daudz tu ar to vari izdarīt. Šis kabinets noteikti daudziem ir iepaticies kolekcijas dēļ, jāatzīst, ka kolekcija ir patiesi iespaidīga.

Matīss Začs 9.a

“Neredzamā pasaule” un Latvijas vēstures lappuses

30. janvārī 8.e klase devas mācību ekskursijā uz Rīgu. Pirmā vieta, ko viņi apmeklēja bija interaktīvā telpa - muzejs “Neredzamā pasaule”, kur skolēni neredzīgu gidu padarbībā piedzīvoja ceļojumu tumsā, mēģinot atpazīt ikdienas priekšmetus, piemēram, televizoru, telefonu un dažādas ēdamas lietas. Pēc praktiskās nodarbes skolēniem bija iespēja gidiem uzdot sev interesējošus jautājumus par neredzīgu cilvēku ikdienu.

Otra apskates un apmeklējuma vieta bija Stūra māja – vieta, kur Padomju Savienības okupācijas laikā atradās Valsts drošības komiteja jeb tautas valodā čeka. Skolēni uzzināja par šīs ēkas vēsturi un ikdienas režīmu, kas norisinājās šajā vietā.

Tālāk ceļš veda izklaides parku Skypark, kurā varēja izklaidēties pēc garās dienas.

Šajā mācību ekskursijā 8.e klase ieguva jaunas zināšanas par dzīvi Padomju Savienības okupētajā Latvijā, kā arī izprata neredzīgo cilvēku ikdienu. Skolēni atzina, ka ekskursija viņiem ļoti patika un iesaka uz šīm vietām doties arī citām klasēm.

Undīne Švirksta 8.c

KOPIĢS BRAUCIENS UZ RIEKSTUKALNU, EMOCIJAS UN REDZĒJUMS DAŽĀDS!

EKSKURSIJA UZ RIEKSTU KALNU

Šogad, pateicoties Latvijas baltajam un sniegotajam laikam, 11.a klase janvārī devās ekskursijā uz Riekstu kalnu, kas atrodas tikai aptuveni 30 minūšu attālumā no Salaspils.

Došanās trasē ar slēpēm un sniega dēļiem, daudziem skolēniem šis sporta veids bija kas jauns, jo iepriekšējā pieredze nebija liela. Par simbolisku maksu tā bija lieliska iespēja piedzīvot un iemācīties ko jaunu. Ar klasesbiedru atbalstu un palīdzību daudziem tika apgūtas pirmās iemaņas slēpošanā.

Aptaujājot skolēnus par sajūtām ekskursijas laikā, daudzi atzina, ka, lai gan bija neliels aukstums un satraukums, stāvēt kalna augšā, lielākas bailes bija par pacēlāju. Tomēr pēc vairākām reizēm, nobraucot pa kalnu augšā un lejā, sajūtas kļuva arvien drošākas un pārliecinošākas.

Es piekritu, ka ikkatram ir jāizbauda tikpat skaista un atmiņām pilna diena, pārvarot savas bailes uz kalna ar domu, ka kalna lejā vienmēr sagaida silta kafejnīca, kur iespējams atpūsties un pasēdēt kopā ar draugiem, padarot braucienu vēl patīkamāku.

Sofija Emīlija Volbeta 11.a klase

MĀCĪBU EKSKURSIJAS

AKTĪVA EKSKURSIJA - SLĒPOŠANA

12.b klase devās mācību ekskursijā uz Riekstukalnu. Tā bija lieliska iespēja ziemas laikā ar tik labu sniegu aktīvi pavadīt dienu ārpus skolas.

Riekstukalns ir lielākais slēpošanas kūrorts Baltijā, kas atrodas aptuveni 30 minūšu braucienā no Rīgas, tāpēc ceļš nebija ilgs un nogurdinošs.

Atbraucot, mūs sagaidīja sakoptas trases un ziemas atmosfēra ar daudz sniegu. Katrs varēja izvēlēties sev piemērotāko nodarbi - slēpot, vai braukt ar snobordu, Tur arī ir pieejamas dažāda līmeņa trases, tāpēc ikviens varēja izvēlēties sev piemērotāko nobraucienu - gan iesācēji, gan tie, kuri jau jūtas droši un pārliecinoši arī uz lielākiem kalniem.

Tiem, kuriem nebija sava inventāra, bija iespēja nomāt slēpes vai snobordu. Es izvēlējos slēpot un izmēģināju arī nobraucienus no lielākām trasēm, kas bija īpaši aizraujoši. Protams, sākumā bija neliels satraukums, kad braucu no stāvākiem kalniem, bet ar katru nobraucienu kļuva pārliecinošāka.

Pēc aktīvas slēpošanas ir iespēja atpūsties arī nomas ēkā. Otrajā stāvā atrodas kafejnīca, kur var iegādāties garšīgu ēdienu. Tur cilvēks paņem šķīvi uz paplātes un izvēlas, ko grib paēst, sākot no salātiem un gaļas ēdieniem līdz uzkodām, bulciņām un saldajiem, dzērieniem un citiem variantiem. Tā bija lieliska iespēja atpūsties un sasildīties pirms atkal iet turpināt slēpot, kamēr norādītais laiks (slēpošanas stunda) nav beidzies.

Ekskursija bija ļoti interesanta un aizraujoša, tā sniedza daudz pozitīvu emociju, adrenalīna un prieka. Šī ekskursija paliks atmiņā kā aktīva un jautra laika pavadīšana kopā ar draugiem.

Adele Tifanija Romano 12.b

KULTŪRAS NAMA “ENERĢĒTIĶIS” PIRMSĀKUMI

Jau ilgu laiku gaidām jaunā kultūras nama atvēršanu. Tas varētu notikt jau šī gada septembrī.

Kamēr gaidām šo lielisko notikumu, mums ir jāuzzina, ar ko viss sākas.

Pirmo kubikmetru pamatu ielēja 1974. gada 20. aprīlī, komunistiskās sestdienas darba talkā. Kādu laiku valdīja klusums. Tad ar jaunu spar 1976. gadā sākās būvdarbi. Kaut arī bija plānots ēku pabeigt 1979. gada 1. decembrī, viss negāja tik raiti. Tāpēc ekspluatācijā ēku nodeva tikai 1980. gada 20. decembrī.

Pēc literatūras avotiem tā celtniecībā tika izmantoti Lodes sarkanie ķieģeļi, daudz stikla un alumīnija. Telpu iekšējā apdare - Urālu marmors un Sauriešu dekoratīvā ģipša plātnes. Lai gan, sākot rekonstrukcijas darbus, atklājās, ka Turpinājums 7. lpp ->

foto Wikimapia

tika izmantoti vismaz 10 dažāda veida ķieģeļu.

“Enerģētiķa” sākotnējais īpašnieks bija Daugavas HES būve. Vēlāk – 1989. gadā – ēka nonāca TEC-2 pārziņā, bet kopš 1992. gada tā ir Salaspils pilsētas domes pārvaldībā.

Savā darbības laikā tas pulcējis tūkstošiem dziedātāju, deļotāju un citu amatiermākslas kolektīvu pārstāvju. Taču tas kļuva gan fiziski, gan emocionāli novecojis, tāpēc tika pieņemts lēmums to rekonstruēt.

Emīls Liepiņš 8.e

SACENSĪBAS DAMBRETĒ

12. februārī norisinājās dambretes turnīrs 7.-12. klašu grupās. Katrā no klašu grupām (7.-8. ; 9.-10. ; 11.-12.), 6 spēļu laikā, apkopojot rezultātus, tika noskaidroti trīs uzvarētāji gan meiteņu, gan zēnu starpā. Taču starp visām klasēm izcēlās viens skolēns, kurš ir dambretes turnīra absolūtais uzvarētājs - Toms Bartušauskis no 7.b klases. Tā nu runājam ar Tomu par viņa pieredzi dambretē, emocijām par turnīru.

Cik ilgi tu jau nodarbojies ar dambretes spēlēšanu?

“Es ar dambreti nodarbojos jau 7 gadus.”

Kas tevi virzīja sākt nodarboties ar dambreti, kas tev visvairāk patīk šajā spēlē?

“Mani iedvesmoja sākt nodarboties ar dambreti mans brālis, jo es redzēju, kā viņš trenējas, kā viņš guva ļoti labus rezultātus un panākumus, un es zināju, ka man ar viņa palīdzību noteikti izdosies sasniegt visu, ko es gribētu. Man patīk dambrete, jo tā ir stratēģiska spēle, kas attīsta domāšanu.”

Kādas ir tavas emocijas par faktu, ka esi kļuvis par absolūto uzvarētāju 7.-12. klašu grupā?

“Es jūtos tiešām labi, biju patīkami pārsteigts, ka mūsu skolā ir daudz labu dambretes spēlētāju.”

Kādi ir tavi nākotnes mērķi, vai domā ar dambreti nodarboties profesionālāk?

“Mani tuvākie mērķi ir pavasara brīvlaikā piedalīties Latvijas čempionātā, pēc kura trīs labākie spēlētāji dosies uz pasaules čempionātu. Par to, vai nākotnē nodarbošos ar dambreti profesionālā līmenī, nevaru pateikt, pašreiz dambrete man vairāk ir kā hobijs.”

Pateicoties turnīra organizatorēm mūsu matemātikas skolotājām Dacei Kontrimienei, Rutai Ilgažai un Zandai Nelsonei, arī DAB valdes priekšsēdētājam Vitautam Budreikam, tika noorganizēts šis turnīrs. Kopumā bija diezgan liela konkurence, jo piedalījās 42 dalībnieki. Par turnīra organizēšanu, idejas rašanos un skolēnu interesi, uz jautājumiem atbildes sniedza skolotāja Dace.

Kā jums ienāca prātā šī ideja, rīkot dambretes turnīru? Un kāpēc tas vispār notika?

“Doma par dambretes turnīra rīkošanu 7.-12.kl. jau tika lolota vairākus gadus un tika realizēta pirmo reizi pagājušajā mācību gadā. Šo turnīru organizēju, lai lietderīgais būtu arī pozitīvs, lai nopietnais būtu azartisks, lai dambrete būtu savstarpēja komunikācija, lai visiem būtu uzvaras prieks!”

Vai ir liela atsaucība no bērnu pusēs?

“Turnīrā šogad piedalījās 42 dalībnieki, pagājušajā gadā 46, kas ir optimālais dalībnieku skaits, lai nodrošinātu kvalitatīvu turnīru. Nākamgad plānots līdz 60 dalībniekiem, jo mūsu skolēni labprāt piedalās un iesaistās šāda veida turnīros.”

Kādas prasmes, jūsuprāt, dambretes turnīrs visvairāk attīsta skolēnos un kādi ir ieguvumi no šāda turnīra?

“Tā kā dambrete attīsta loģisko un matemātisko domāšanu, tas var palīdzēt arī mācībās. Kopumā dambrete noteikti nav par ātrumu un steigu, bet par pārdomātu un loģisku lēmumu pieņemšanu, par pareizās stratēģijas izvēli, jo katrs nākamais gājiens var izšķirt spēles rezultātu. Jaunieši iegūst pieredzi un interesanti pavadā laiku. Ar nelielu azartu, bet ar prieku un gandarījumu par paveikto.”

Esam uzzinājuši par dambretes turnīru, kādu prieku un azartu var sniegt šī klusā un mierīgā spēle. Liels prieks, ka skolēni iesaistās dažādos turnīros, lai pārbaudītu savas prasmes un zināšanas. Vēlēsim, lai nākamgad piepildās plāns par plānotajiem 60 dalībniekiem. Cerams, ka arī tu tur būsi.

Elza Viļuma 9.c

NABADZĪBAS IZSKAUŠANA ES

Eiropas Savienības pētījumu dati liecina, ka no gandrīz 450 miljoniem iedzīvotāju Eiropas Savienībā 93,3 miljoni ir pakļauti nabadzības un atstumtības riskam, tādēļ Eiropas

Turpinājums 8. lpp ->

Turpinājums no 7. lpp ->
Parlamets vēlas, lai tik-
tu izstrādāta stratēģija
tās mazināšanai, kas
vēlēkais līdz 2035.g.
dam izskaustu galēju
nabadzību pilnībā.

Nabadzībai pakļauti ir arī apmēram 20 miljoni bērnu,
kas aicināja Eiropas Parlamentu īpašu uzmanību veltīt tieši
šai problēmai pieprasot dalības valstīm piešķirt lielāku at-
balstu projekta Eiropas Garantijas bērniem īstenošanā. No
Eiropas sociālā fonda dalībvalstīm vajadzēs novirzīt vis-
maz 5% programmām bērnu atbalstam. Valstīs, kurās naba-
dzība ir lielāka nekā vidēji vajadzēs novirzīt vismaz 10%.

Eiropas Parlaments uzskata, ka lai izbeigtu nabadzību
svarīgi ir sakārtot nodarbinātības un sociālās aizsardzības
jomas. Galvenie veidi, kā to plānots veikt ir taisnīga atalgo-
juma un darba tiesību aizsardzība. Vajadzīgs ir arī nodrošināt
labāku piekļuvi mājokļiem, pārtikai, ūdenim un citām
pamata vajadzībām, tādejādi palīdzot nabadzībā nonāku-
šajiem no tās izkļūt.

Karlīna Koršuna 12.b

TIKŠANĀS AR KASPARU MELNI

Mūsu skolā Vēstnieku grupas ietveros tika noorganizēta
tikšanās ar Latvijas Republikas klimata un enerģētikas
ministru **Kasparu Melni**, kuru uzaicināja Dārta Novika no
11.b klases. Vizītes laikā ministrs apmeklēja arī Salaspils
domi un jauno bērnu dārzu, kā arī bija noorganizēta ekskur-
sija pa mūsu skolu. Viņš atzinīgi novērtēja skolas telpas, ka-
binetus un skolas vidi, īpaši izceļot tās sasaisti ar baseinu un
nokļūšanu uz multifunkcionālo zāli.

Tikšanās laikā ministrs iesaistīja skolēnus, izveidojot
speciālu aptauju par kādām tēmām skolēni gribētu dzirdēt
un kuras tēmas viņus interesē visvairāk. Balstoties uz skolē-
nu izvēli, viņš stāstīja par kodolenerģiju, vēja enerģiju un
citiem Latvijā pieejamiem enerģijas veidiem. Īpaša uzmanī-
ba tika pievērsta arī aktuālajiem projektiem Latvijā. Viņš
skaidroja, kā tie tiek plānoti un realizēti, kāds ir projektu īs-
tenošanas process, kā arī pieminēti dažādi mīti par enerģē-
tikas nozari un paskaidroja, kā ir īstenībā. Kā arī tika apska-
tītas un izrunātas tādas tēmas kā aprītes ekonomika un vēja
enerģijas ražošanas potenciāls jūrā.

Tikšanās bija laba iespēja skolēniem, lai paplašinātu zi-
nāšanas un uzdot sev interesējošos jautājumus par Latvijas
enerģētikas nākotni.

Adele Tifanija Romano 12.b

MANI MĀJDZĪVNIEKI

MĀJDZĪVNIEKI – PRIEKŠ, MĪLESTĪBA UN RŪPES

Mājdzīvnieki cilvēku dzīvēs ir
ieņēmuši īpašu vietu. Viņi nav tikai
dzīvnieki, bet gan daļa no ģimenes.
Katram no viņiem ir savs raksturs, sa-
vi paradumi.

Šajā rakstā pastāstīsim par 11.a
klases skolnieces Elizabetes māj-
dzīvniekiem.

Elizabetes ģimenē ir trīs īpaši
mājdzīvnieki – divi suņi un viens trusis, kuri ikdienu padara
daudz priecīgāku. Katram no viņiem ir savs raksturs, ve-
cums un stāsts, taču visus vieno mīlestība un uzticība.

Vecākais no māj-
dzīvniekiem ir suns vār-
dā Romeo. Viņam ir 6
gadi, un viņš ir jauktenis
ar Biro Jorkšīras terjera
iezīmēm. Romeo ir ļoti
mīļš un draudzīgs, un
ģimenē viņam ir vairā-
kas iesaukas – Romis,
Romualds un Roma. Vi-
ņam vairāk patīk siltāki
gadalaiki, jo īsāko kāji-
ņu dēļ viņam ir grūtāk staigāt pa lielām sniega kupenām,
turklāt aukstā laikā viņam ātri kļūst auksti.

Otrs suns ir vācu aitu suns Julla. Viņa ir tīršķirnes suns,
meitene, kurai ir 2 gadi. Julla ir gudra, aktīva un sargājoša,
un ģimenē viņu mīļi sauc par Jolku. Jullai ļoti patīk ziema,
jo viņa ar prieku skraida un rotaļājas sniegā.

Trešais mājdzīvnieks ir trusis vārdā Koko. Viņam ir 6
gadi, un viņš ir puisis. Koko ļoti patīk skraidīt pa māju, un
viņam patīk arī būt kādam rokās. Gan Jullai, gan Romim
patīk vērot, kā trusis skraida pa māju, un viņi to dara ar lielu
interesi.

Visi trīs mājdzīvnieki ir neatņemama Elizabetes ģime-
nes daļa un sagādā viņai daudz prieka ikdienā.

Paldies Elizabetei, ka iepazīstināja ar saviem mājdzīv-
niekiem!

Evija Zane Borovska, Elizabete Bērtule 11. a

CEĻOJUMS

*Venēcijas abonements: Kāpēc 2025. gadā es tur biju
biežāk nekā skolas bibliotēkā.*

Kamēr lielākā daļa decembrī cīnījās ar sniega kupenām

Svētās ģimenes baznīca, Romas
katoļu baznīca Barselonā.

un mēģināja atcerēties, kā iz-
skatās saule, es izvēlējos citu
ceļu. Mans decembra mar-
šruts: Barselona, Verona un
Venēcija. Kāds teiks: "Atkal
tās pašas vietas?", bet es teik-
šu: "Jā, un man joprojām nav
mazuma piegārša!"

Barselona: Otrā tikšanās

Barselonā atgriezies otro
reizi. Decembris šeit ir do-
māts tiem, kam riebjas salt.
Kamēr Latvijā visi tinas šal-
Turpinājums 8. lpp ->

Turpinājums no 8. lpp ->

lēs, es pie palmām, kas aptītas ar svētku lampiņām, baudīju to, ka tūristu pūlī ir izklīduši, bet saule joprojām silda. Šī otrā reize man iemācīja pilsētu nevis "apskatīt", bet vienkārši tajā "būt".

Verona: Pilsēta kā mīļākais džemperis

Verona mani uzņēma jau trešo reizi. Tā man ir kā vecs, uzticams draugs. Decembra tirdziņi Piazza dei Signori smaržo pēc karstiem kastaņiem un tās itāļu karstās šokolādes, kas ir tik bieza, ka tajā varētu iesprūst karote. Trešā reize pierādīja, ka pat zināmās ieliņās var atrast ko jaunu, ja vien uz mirkli noliek malā telefonu.

Venēcijas fenomens: 3 reizes vienā gadā!

Bet tagad par manu personīgo rekordu – Venēciju. Šī man bija piektā reize kopumā, bet pats trakākais ir fakts, ka 2025. gadā vien es tur biju jau trešo reizi! Jā, esmu nonācis tādā līmenī, ka Venēcijas kanālu dūmaka un ūdens autobusi jeb vaporetti man šķiet pašsaprotamāki par Rīgas 1. tramvaju.

Daudzi jautā: "Ko tu tur meklē tik bieži?" Atbilde ir vienkārša – tikai piektajā reizē tu beidzot, vairs neskatoties kartē, sāc pamanīt pilsētas īsto dvēseli. Tu vairs neesi tūrists, tu esi savējais, kurš zina, kurā mazajā sānielā pasniedz vislabāko pastu.

Secinājums

Atgriešanās nav garlaicīga. Tā ir iespēja ieraudzīt detaļas, kuras pirmajā steidzīgajā reizē palaidi garām. Mans 2025. gads pagāja Venēcijas zīmē, un, godīgi sakot, es jau plānoju nākamo braucienu.

Mans ieteikums jums: Ja jums ir vieta, kurā jutāties laimīgi – brauciet tur vēlreiz. Pat ja tā ir piektā reize!

Martiņš Razgals 9.e

IEPAZĪSTIES! MŪSU VECĀKI!

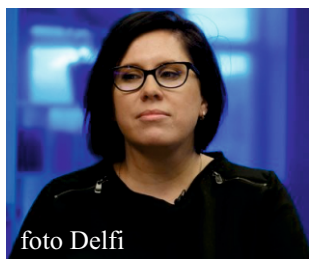

foto Delfi

Profesijas izvēle bieži vien nav tikai rūpīgi izplānots lēmums – tā var būt arī drosmīgu izaicinājumu, nejaušu iespēju un personīgās izaugsmes rezultāts. Šajā rakstā ir iespēja iepazīties ar Līvas Voronēno (7.e) mammas pieredzes stāstu par to, kā veidojusies karjera pārmaiņu vadībā, īstenojot unikālus projektus izglītības un pētniecības jomā Latvijā. No sākotnējiem meklējumiem programmēšanā un jurisprudencē līdz studijām Latvijas Universitātē un Rīgas Tehniskajā universitātē, kā arī profesionālajai darbībai Latvijas Darba devēju konfederācijā – šis stāsts atklāj, kā neatlaidība, zināšanas un gatavība uzņemties risku var veidot pieprasītu un sabiedrībai nozīmīgu profesiju.

Kā Jūs izvēlējāties savu profesiju?

Manā profesijā daudz ko noteica piedāvājumi, kas man tika izteikti, jo es bieži darīju tādas lietas, kas visā Latvijā bija unikālas - ieviesu dažādus pārmaiņu projektus izglītībā un pētniecībā un bija augsts neizdošanās risks. Taču tā kā parasti man izdevās veiksmīgi rezultāti, tad faktiski es kļuva

par sava veida pārmaiņu vadītāju daudzās nozarēs.

Kur Jūs ieguvāt savu izglītību?

Sākumā es gribēju kļūt par programmētāju un juristi, attiecīgi - pa vienam gadam pamācījos un sapratu, ka tās nav profesijas man. Pēc tam es pabeidzu LU un ieguvu finanšu vadībā bakalaura grādu, RTU sociālo zinātņu maģistra grādu, RTU studēju doktorantūrā vadībzinātni un šobrīd arī Kalifornijas universitātē.

Kāds ir Jūsu profesijas pilns nosaukums?

Latvijas Darba devēju konfederācijas izglītības un nodarbinātības vadītāja.

Vai Jūsu profesija ir pieprasīta darba tirgū?

Tādu darbu, kā ikdienā veicu es, Latvijā vēl strādā tikai 2 cilvēki. Līdz ar to jāsap, ka vairāk pieprasīta ir mana pieredze un zināšanas.

Kur vēl var strādāt ar Jūsu izglītību?

Visās ekonomikas nozarēs, jo pamatā mans uzdevums ir īstenot pārmaiņas, vadīt komandas, nodrošināt finansēšanu un rezultātus.

Kādi ir Jūsu pienākumi ikdienā?

Definēju pārmaiņu projektus un nosaku to ieviešanas veidus, piesaistu cilvēkus, tiekos ar sadarbības partneriem, vērtēju dokumentāciju, u.c.

Kādi ir Jūsu profesijas priekšrocības un kādi ir trūkumi?

Priekšrocības - es pati varu ļoti brīvi plānot savu ikdienu, darbus un laiku, trūkumi - reizēm strādāju vakaros un brīvdienās, reizēm ir neveiksmes ar kurām jāiemācās sadzīvot.

Kam Jūs varat ieteikt izvēlēties šo profesiju?

Tiem, kas vēlas mainīt pasauli, kam patīk ļoti straujš dzīves ritms un kas grib būt noteicēji par labām izmaiņām citu cilvēku ikdienā.

Paldies Līvas mammai par sadarbību un veltīto laiku intervijai! Ja vēlies, lai arī par tavu vecāku profesiju uzraksta, droši dod ziņu e-klasē.

Marija Gerasimova 12.b

IZMAIŅAS SKOLAS ĒDNĪCĀ

Turpinot pagājušā mēneša rakstu par jaunumiem skolas ēdnīcā, es iztaujāju skolēnus un skolotājus, lai noskaidrotu vispārējo viedokli par skolas pusdienām un to jaunajiem piedāvājumiem.

Kā jūs vērtējat jaunās izmaiņas skolas ēdnīcā? Vai jūs tās izmantojat?

Skolotājs Ģirts Griestiņš – Vērtēju pozitīvi. Regulāri izmantoju tikai tad, kad ir "makaronu dienas". Principā, ja kompleksajā pusdienu piedāvājumā man kaut kas nepatīk, tad izmantoju šo iespēju.

Vai esat pamanījuši, ka skolēni ēd labprātāk nekā agrāk?

Skolotājs Ģirts – Spriežot pēc rindām, kas veidojas ēdnīcā, skolēni vienmēr ir labprāt ēduši. Tagad varbūt parādās arī tie, kuri iepriekš nav gājuši pusdienās. Tas ir pozitīvi, jo, ja ir iespēja izvēlēties, tā ir tikai pozitīva pārmaiņa.

Cik svarīga, jūsuprāt, ir laba ēdināšana skolā?

Skolotājs Ģirts – Es domāju, ka tā ir ļoti svarīga, jo uzturs ir būtiska mūsu ikdienas sastāvdaļa, un principā ir daudz jēgpilnāk paēst siltu ēdienu, lai kādā formātā tas būtu. No sava skatupunkta varu teikt, ka skolā ir garšīgas pusdienas, izņemot makaronus, bet tas ir tikai mans viedoklis. Un, ņemot vērā, cik maksā pusdienas, šī iespēja ir jāizmanto, jo tas ir daudz vērtīgāk nekā apēst "Lidl" bulciņas.

Ko vēl varētu uzlabot skolas ēdnīcā?

Skolotājs Ģirts – Tagad ir grūti pateikt, jo ir veikti "nereāli"

Turpinājums 10. lpp ->

Turpinājums no 9. lpp ->

uzlabojumi. Jau tas vien, ka var maksāt ar karti, un tagad vēl ir dažādi ēdieni. Varētu teikt, ka vajadzētu vēl plašāku piedāvājumu, taču vai tiešām visi to izmantotu? Reizēm ēdnīcā pietrūkst ēdiena, tāpēc varētu analizēt ēdienu pieprasījumu.

Kāds ir jūsu mīļākais ēdiens skolas ēdnīcā?

Skolotājs Ģirts – Šis ir ļoti labs jautājums. Noteikti mans mīļākais saldaiss ēdiens ir “Umka”. Un es tev teikšu godīgi – man garšo kotletes ar kartupeļiem un viennozīmīgi gulašs. No zupām mana mīļākā ir pupiņu zupa.

Es arī palūdzu saviem klasesbiedriem dalīties savās domās par skolas pusdienām. Ance regulāri izmanto gan kompleksās pusdienas, gan arī jauno skolas pusdienu piedāvājumu, bet Markuss un Rihards vēl nav paspējuši iepazīt jaunās izmaiņas. Lasi tālāk, lai uzzinātu, kā viņu viedokļi atšķiras.

Vai tev patīk jaunumi skolas ēdnīcā?

Ance Šneidere – Jā, man patīk, jo tad, kad nav labs “Milly” pusdienu piedāvājums, vienmēr var aiziet un paņemt to, kas garšo labāk.

Markuss Vasiļonoks – Neesmu vēl paspējis izsekot līdzi jaunajam pusdienu piedāvājumam.

Rihards Strautiņš – Godīgi sakot, es pat nezināju, ka vispār ir kādi jaunumi.

Kurš jaunais ēdiens ir tavs mīļākais?

Ance – Vairākus ēdienus vēl neesmu pamēģinājusi, bet no tiem, kurus esmu mēģinājusi, man ļoti patīk ceptie kartupeļi.

Markuss – Karbonāde ar sieru.

Rihards – Diemžēl vēl neesmu izmēģinājis jauno pusdienu piedāvājumu, bet, ja man būtu jāizvēlas, karbonāde ar sieru izklausās vislabāk.

Vai, tavuprāt, ēdiens ir kļuvis garšīgāks?

Ance – Manuprāt, ēdiena kvalitāte parastajām pusdienām nav mainījusies, bet jaunajam pusdienu piedāvājumam ir diezgan laba kvalitāte.

Markuss – Es teiktu, ka ēdiens ir kļuvis garšīgāks. Tagad man ir lielāka vēlme apmeklēt skolas pusdienas.

Rihards – Es neesmu ēdis skolas pusdienas kopš brīža, kad par tām sāka maksāt, tāpēc īsti nevaru piebilst nevienu komentāru.

Vai cenas ir atbilstošas?

Ance – Es domāju, ka par porciju, ko izsniedz, cenas ir diezgan adekvātas.

Markuss – Dažās dienās jā, bet tajās dienās, kad ir sausi makaroni, es labāk nopērku kaut ko citu par to cenu.

Rihards – Ja piedāvājumā ir kaut kas labs, tad jā, bet, ja piedāvā makaronus bez mērces, tad nē.

Ko tu vēl gribētu redzēt ēdnīcas ēdienkartē?

Ance – Es labprāt vēlētos redzēt lielāku variāciju ar dārzeņu ēdieniem.

Markuss – Vairāk tās dienas, kad ir lielāka piedāvājumu variācija, piemēram, rīsi, griķi un makaroni. Man personīgi patīk ābolkūkas, tāpēc tās biežāk vēlētos redzēt ēdienkartē.

Rihards – Es vēlētos redzēt vairāk gaļas ēdienu, nevis tikai kotletes. Būtu apmierināts arī ar lielāku saldo ēdienu izvēli.

Vai tu biežāk ej pusdienās uz skolas ēdnīcu nekā iepriekš?

Ance – Es vienmēr esmu gājusi uz skolas pusdienām, un šobrīd eju tikpat bieži kā iepriekš.

Markuss – Es teiktu, ka esmu sācis iet mazāk, jo citi sko-

lēni arī ir sākuši iet mazāk uz pusdienām, un, lai nesēdētu viens, izvēlos labāk neaiziet.

Rihards – Es skolas pusdienas apmeklēju tikpat bieži kā iepriekš.

Pamatojoties uz interviju rezultātiem, var secināt, ka skolēni un skolotāji jaunās izmaiņas skolas ēdnīcā ir uztvēruši pozitīvi. Manuprāt, šo jauno piedāvājumu vajadzētu aktīvāk reklamēt, lai veicinātu tā plašāku izmantošanu skolēnu un skolas darbinieku vidū. Pateicos visiem interviju dalībniekiem par sniegtajām atbildēm. Ceru, ka pēc šī raksta izlasīšanas arī tu, lasītāj, izmēģināsi jauno pusdienu piedāvājumu.

Marta Elīza Eisaka 12.a klase

Zīmējumus iesūtīja skolotāja Aija Belija.

Gabriela Zvaigzne-Liskoveca 8.e
"Ahromātisks darbs+viens
krāsu akcents"

Darja Fjodorova 7.c
"Fantastiski tēli mākslā"

Radošo darbu izstāde «Apodziņš - gada putns»

Skolas avīze “Logs”

Iznāk kopš 2006.gada novembra

Skolas avīze „Logs”, Salaspils, Lauku iela 1, LV-2169

Atbildīgā par izdevumu: sk. B. Mežgale -Turlaja, rakstu korektore sk. A. Voras
Datorsalikums un makets SIA “Promostart”, Bauskas iela 58a, Rīga.